అనుమానం

శ్రీ. ఎస్. రావ్

అయిదు గంటలకు పదిహేను నిముషములు తక్కువఉన్నది బస్సు టైము ఐనదని కొంచెం వేగంగా నడక సాగించాను బస్సుస్టేజ్ ను అయిదు గంటలకు చేరుకున్నాను అక్కడ వి. ఎల్. డబ్ల్యు. వెంకట స్వామి, పట్వారి షాలిమియా, ఇంకా ఎవరెవరో ఏవో మాటలు మాట్లాడుకుంటూ నిల్చున్నారు వారి దగ్గరికి వెళ్ళాను. నన్ను, వారు మాటల్లో గుర్తించలేదు

ఒక తొమ్మిదేండ్లున్న అబ్బయిని వారు ఏవేవో ప్రశ్నలు అడుగుతున్నారు. ఆ అబ్బాయి ఏడుస్తున్నాడు. బిక్క మొహంతో జవాబులు అలాగే చెబుతున్నాడు.

వెంకటస్వామి:- "నీకు బాగా గుర్తుందా? నీ ప్రక్కన ఎవరు కూర్చుండినది బాగా చూశావా లేదా?"

ఆ అబ్బాయి:- "బాగా చూశాను. ముసిలాయన కూర్చుని ఉండె ఆయన ఐజకు టికెట్టు తీసుకొనె."

షాలిమియా:- "ఐతే ఆ ముసిలాయనకూడా నీ పక్కన స్టేజినుండే ఎక్కాడా?"

ఆ అబ్బాయి:- "అవును. అతడిది పైపాడట."

వెంకటస్వామి :- "ఓ! అలాగా; ఐతే అతడే తీసుంటాడు."

ఇక నా మనసు ఊరకుండలేక పోయింది. విషయ మేమిటో అడగాలనిపించింది. వారి మాటలనుబట్టి ఆ అబ్బాయి ఏదో విలువైన వస్తువును పోగొట్టుకున్నాడని తెలుస్తూనే ఉంది.

"విషయమేమిటి వెంకటస్వామీ?" అని అడిగా.

"ఓహో! మీరా! ఎప్పుడు వచ్చారు? ఇదిగో ఈ అబ్బాయిది

—35 వ పేజీ చూడండి

అనుమానం

25— వ పేజీ తరువాయి

ఈ వెంకటాపురం. ఉదయము పైపాడునుండి వస్తూ, ఒక బంగారు గొలుసును సుమారు రెండు తులాలది పోగొట్టుకున్నాడు. వాడేమో తన సంచిలోనే పెట్టి, ఆ సంచిని బస్సులోనే విడిచివచ్చాడు. వీడి అక్క పైపాడులో ఉంది. తల్లి కివ్వమని ఆ గొలుసును వీడికిచ్చిందట. ఆ గొలుసును తన పాత అంగీ - జేబులో పెట్టి సంచిలో ఆ అంగీని తురికాడట. ఇక్కడికి రాగానే, సంచిని మరిచి, తొందరగా బస్సు దిగాడుట. బస్సు వెళ్ళిపోయిం తర్వాత జ్ఞాపకానికి వచ్చిందట. ఏడ్చుకుంటూ ఊళ్ళోకివచ్చి వాళ్ళమ్మ ముందర చెప్పాడట. పాపం! ఆమె ఏంచేస్తుంది? ఇంటి పక్కన ఉన్న పట్వారి పాలిమియాతో ఈ విషయం చెప్పడానికి వచ్చింది. అప్పుడు అక్కడే ఉన్న నేనూ - పాలిమియా ఆమెమాటలు విని,' ఈ అబ్బాయితో కలిసి వచ్చాం' అని వివరంగా చెబుతూ, ఆయాసపడుతూ ఆగాడు.

ఆ అబ్బాయి కళ్ళల్లో భయంతో కూడిన నీరు చిప్పిలుతూంది. పాలిమియా తన ఎడమచేతితో తల గోక్కుంటూ నిలబడ్డాడు. చిన్నగా గాలి వీస్తోంది. రాయచూరునుండి కర్నూలుకు వెళ్ళే బస్సు వచ్చువరకు అక్కడే ఉండి; ఆ బస్సులో సంచి ఉందా లేదా అనే సందేహాన్ని తీర్చుకోవాలని వారంతా నిల్చున్నారన్నమాట.

"రాయచూరుకు వెళితే అంతా తెలిసిపోతుందిగా" అన్నాడు హఠాత్తుగా; పాలిమియా తల గోక్కోవడం విడిచి. మునుగుతూన్న సూర్యుని పండిన కిరణాలు అతడి మొహంపై పడుతూన్నాయ్. నున్నని అతడి మొహం మెరుస్తూంది.

"అవును!" అని నేను అన్నా ఆలోచించకుండా.

"ఎలా తెలుస్తుందీ?" అడిగాడు వెంకటస్వామి.

"అదేమిటోయ్ అలాగంటావ్. బసెస్ హాల్ట్స్ అక్కడే కదా. ఆ డిపోలో ఉన్న క్లీనర్లు ఎవరేనా తీసుండవచ్చు. లేకపోతే, బస్సు కండక్టరే చూచి డిపోలో అప్పగించి ఉండవచ్చు" అన్నాను.

"నేను అనేదీ అదే" అన్నాడు పాలిమియా ఉత్సాహంగా తల గోక్కుంటూ.

"నాకేమొ నమ్మకలేదు" వెంకటస్వామి పశ్చిమ దిక్కుకు తిరిగి అటువైపు చూస్తూ గొణిగాడు.

ఆ అబ్బాయి ఏమీ మాట్లాడ్డం లేదు. అక్కడ మూగినవారంతా చాలామటుకు వెళ్ళిపోయారు. సా॥ 5½ గంటలు బస్సు వెళ్ళిపోయింది.

నేను 7 గంటలు బస్సు వచ్చే వరకు ఇక్కడే ఆగాలి.

దూరంగా బస్సు శబ్దమైంది.

ఆత్రుతతో అటువైపు చూస్తూ నిల్చున్నాము.

అది బర్రున వచ్చేసింది. అది బస్సుకాదు; ఎం. జి. వాళ్ళ లారి.

మాకు ఎంతో కోపం వచ్చింది

నిరాశతో నిలబడ్డ ఆ అబ్బాయి రోడ్డు ప్రక్కన ఉన్న పచ్చికపై కూర్చున్నాడు.

"అక్కమ్మా! నాలుగు చా" అని ఆర్డరు ఇచ్చాడు వెంకటస్వామి.

రోడ్డుకు అవతలి ప్రక్కనఉన్న చిన్నగుడిసెలో మిణుకు మిణుకు మంటున్న ఒకవెలుగు వెలిగింది. ఉఫ్ఉఫ్ మని ఊదుతున్న శబ్దం వినవచ్చింది.

ఋణము పొందండి

రు. 250 నుండి రు. 10,000

స్వంత పూచీలమీద పెళ్ళి, వ్యాపారం ఇల్లు, కారు, స్కూటర్ వగైరాలకు సులభ నెలసరివాయిదాలపై చెల్లించే పద్ధతిలో ఋణము పొందండి. ప్రాస్పెక్టసుకు ఇంగ్లీషు లేక హిందీలో నేడే వ్రాయండి. ఉచితముగా పంపబడును.

KUBER FINANCE (P) LTD.
(K-56), AMRITSAR-5.

తరచుగా మూత్రవిసర్జన

చక్కెరతోగాని, చక్కెర లేకుండ గాని తరచుగా మూత్రం విసర్జించడం ప్రమాదకరమైన చిహ్నం. అది శరీర తత్వాన్ని ధ్వంసం చేయడమే కాకుండా, రోజు రోజుకు రోగిని మృత్యు సమీపానికి తీసుకువస్తూంటుంది. ఆరంభంలో శారీరకంగా కాని, మానసికంగా కాని శ్రమపడడానికి అయిష్టత, నడుం నొప్పి, దృష్టి మాంద్యం, తొడల వద్ద తిమ్మిరి, సర్వ సాధారణంగా బలహీనత మొదలైన లక్షణాలు కనబడుతూ ఉంటవి ఈ లక్షణాలు గోచరించటంతోనే తగిన చికిత్స చేయకపోతే, ఉత్తరోత్తరా అమిత దాహం, ఆకలి, నోరు, గొంతు ఎండుకుపోవుట, దురద, కాళ్ళలో పంకటం, బరువు తగ్గటం, శరీరమంతా పొక్కు, కీళ్ళ వాతం, కళ్ళపొర, టి. బి, కురుపులు, రాచపుండు, ఇతర తీవ్ర వ్యాధులకు గురికావలసి వస్తుంది. "వీనస్ చారం" బిళ్ళలు వాడి వేలాది మంది శమనం పొంది మృత్యువాత పడకుండా తప్పించుకున్నారు. "వీనస్ చారం" బిళ్ళలు ప్రాచీన యునాని వైద్య సిద్ధాంతం ప్రకారం శాస్త్రీయంగా అరుదైన మూలికలతోను, వనస్పతుల సారములతోను, స్వాభావికమైన క్షారములతోను తయారు చేయబడ్డవి. ఈ చికిత్స మొదలుపెట్టిన రెండవ, లేదా మూడవ రోజునుంచే అమిత దాహం మూత్రంలో చక్కెర తగ్గి, తరుచుగా మూత్ర విసర్జన చేయుటం నిలిచిపోతుంది. కొద్ది రోజులలోనే మీకు సగానికి పైగా స్వస్థత చేకూరినట్లనిపించును. "వీనస్ చారం" ఖర్చు తక్కువ. నిరపాయ మయినది. తీసుకొనడం సులభం. ప్రత్యేక కఠిన పథ్యాలు కానీ, ఉపవాసాలు చేయవలసిన అవసరం కానీ ఉండవు. రోగులు పుష్టికోసం బల ప్రవర్ధకమైన వివిధ పదార్థములను భుజించవచ్చును. కోరినవారికి పూర్తి వివరాలు కల సారస్వతం ఇంగ్లీషులో పంపబడును. 50 బిళ్ళల ఖరీదు 8.75 న. పై. ప్యాకింగ్, పోస్టేజి ఉచితం.

(Selling Agents)
Barrys Commercial Corporation (W.A.P)
27-A, Dhurumtollah Street,
Calcutta-13.

పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవునదిన్నీ, మీ సరియైన చర్యను గురించిన్నీ మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టుకార్డుపైన మీకు ఇష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, మీరు వ్రాయు తేదీ, వేళవివరములున్నూ, మీ సరియైన చిరునామాయున్నూ వెంటనే వ్రాసిపంపండి. జ్యోతిషశాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగామేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదీ లగాయతు 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవిత మార్గము, ఏ వ్యవహారములో మీకు జయము కలుగునో, ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశగమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాద్ద్రవ్యలాభము మొదలగువానిని గురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు.1.25న. పై. లకు మా ఖర్చుతో వి. పి. గా పంపగలము. వి. పి. ఛార్జీలు ప్రత్యేకం). దుష్టగ్రహములేవైనా ఉన్నయెడల శాంతిచేయు విధానం కూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపైన పంపబడును. మేము పంపిన భోగట్టా మీకు తృప్తిగా లేనిఎడల పైకము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించండి. అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. Dev Dutt Shastri, Raj Jyothishi (W. P.) JULLUNDUR CITY

చార్మిస్ మీ ముఖవర్చస్సును మనోహరముగా చేస్తుంది!

ఉత్సాహవంతులుకండి...
లాలిత్యం పొందండి...
రోజంతా
శోభచేకూర్చుకోండి!

చల్లని, పేదదేర్చే చార్మిస్ మీకు రోజంతా శోభచేకూర్చుటలో సహాయపడుతుంది. చార్మిస్‌యొక్క ఆనందప్రదమైన వాసన మిమ్మల్ని పేదదేర్చుటలో యింద్రజాలములా పనిచేస్తుంది—మిమ్మల్ని ఉత్సాహవంతులను చేస్తుంది...మిమ్మల్ని అందముగా మనోహరముగా కనపడేలా చేయుటలో సహకరిస్తుంది.

చార్మిస్

టాల్కమ్ పౌడర్ ఆనందప్రదమైన వాసన కలిగి వున్నది

CHTP.G.14.TEL

అనుమానం

అక్కమ్మ అక్కడ క్యాంటీన్ పెట్టకుంటే, మాలాంటి ప్రయాణీకులకు ఎంత ఇబ్బంది! ఈ బస్సులు ఇలా రోజూ లేటై వస్తూ ఉండాలని పాపం! అక్కమ్మ కోరుతూ ఉండవచ్చు. అందుకే ఆ క్యాంటీన్‌లో ఉన్న "మోహన వంశి" పటం ముసి ముసి నవ్వులు విసురుతుంది.

వెంకటస్వామీ, పాలిమినాలు నిలబడలేక కూర్చున్నారు.

"పాలీ, అగ్గిపెట్టె ఇలా ఇవ్వు." మూడో నంబరు బీడీని నోట్లో పెట్టుకుని, కొనను కొరికి ఊస్తూ అడిగాడు వెంకటస్వామి.

అగ్గిపెట్టెను వెంకటస్వామి కందించాడు పాలి

ఎందుకో నా మనసుకు విసుగనిపించింది. వాచి చూసుకున్నాను. 6 గంటలు కావస్తోంది.

పొడుగ్గా, కొద్దిపాటి నల్లు ఛాయతో, అప్పుడప్పుడే యవ్వనంలోకి ప్రవేశించబోతూన్న అక్కమ్మ బిడ్డ జయ నాలుగు 'టీ'లు తెచ్చింది.

డికాషన్ స్ట్రాంగ్‌గా ఉన్నది. టీ త్రాగుతూ ఉంటే, గొంతులో నాకు మంటగా అయింది. టీ త్రాగామో లేదో 'బస్సు' నేనొచ్చానని హారన్ ఇచ్చుకుంటూ వచ్చి ఆగింది.

ఉరుక్కుంటూ వెళ్ళి వెంకటస్వామి కండక్టరుకు విషయమంతా చెప్పాడు. ఆ అబ్బాయిని లోపలికి విడిచాడు కండక్టరు. అప్పటికే లేటైందని లోపలి ప్రయాణీకులు విసుక్కుంటున్నారు. వీడు సంచిని మరచిన బస్సు అదే ఆ సంచీ కూడా వాడు పెట్టిన చోటే ఉంది.

సంతోషంతో సంచిని పట్టుకుని అబ్బాయి బస్సు—దిగాడు 'బస్సు' వెళ్ళేలోగా సంచిలో గొలుసుందో లేదో చూడమన్నాను.

"అదేనా మీ పోయిన సంచిఅని

డిగాడు కండక్టర్ను'?

లోపల ఉన్న ప్రయాణీకులు సైతం ఉత్సుకతతో చూస్తున్నారు.

ఆ అబ్బాయి సంచిలోని తన పాత అంగీని బయటికి తీసి జేబులో చెయ్యిపెట్టిచూశాడు. కాని, దాంట్లో ఏముంది? గొలుసు లేదు. వెంకటస్వామి, పాలిమియాలు కూడా వెతికారు. బస్సులో అబ్బాయి కూర్చున్నస్థలంలో క్రిందా మీదా వెతికారు. కాని,లాభం లేకపోయింది.

"ఇక తప్పనిసరిగా కర్నూలు డిపోలో రిపోర్టివ్వాలిసిందే" అన్నాడు పాలిమియా. కండక్టర్ బెల్ మ్రోగించాడు. తొందరగా ఆ బస్సులో వెంకటస్వామీ, ఆ అబ్బాయీ వెళ్ళిపోయారు.

"గొలుసును కండక్టరే తీసుండవచ్చు." అన్నాడు పాలిమియా.

"అది అసంభవం. తన దొంగతనాన్ని బాహ్యంగా తెలుపుకునేట్లు ఆ సంచీని మళ్లీ యథాస్థానంలో ఉంచుతాడా?" అని అన్నాను.

"ఏం? ఎందుకుంచకూడదూ? అలా ఉంచినందువల్లే అతణ్ణి దొంగగా గుర్తించమని అనుకుని ఉండవచ్చుకదా?" ఎడమ చేతిని తలపైఆడించుకుంటూ అన్నాడు పాలి.

"అవును; అదీ నిజమే."

"రిపోర్టిచ్చినా, ఇంక ఏమిచ్చినా ఆ గొలుసు చేతికింక రాదు" అన్నాడు పాలి.

నా బస్సు వచ్చింది. అందులో నుండి వాపసు వచ్చారు వెంకటస్వామీ, ఆ అబ్బాయిన్నీ; ఇంకో ఆయనానూ.

అశ్చర్యపోతూనే నేను బస్సు ఎక్కాను.

"గొలుసు దొరికిందోయ్" అన్నాడు వెంకటస్వామి.

"ఎట్లా?"

"ఈ అబ్బాయి, అసలు గొలుసు తీసుకురాలేదట. నకిలీ గొలుసు ఇచ్చిందట."

"అబ్బాయి పోగొడతాడని వాళ్లక్క ఇవ్వలేదట. ఇదో ఈయన ఈ అబ్బాయి బావగారు. ఈయనే స్వయంగా గొలుసు తీసుకుని వచ్చాడు" అని ఆ అబ్బాయి బావను చూపించాడు.

అతడు నవ్వుతూన్నాడు మూడో నంబరు—బీడి వెలిగించాడు వెంకటస్వామి.

పాలి తల గోక్కుంటూ నిలబడ్డాడు.

బస్సు కదిలింది. ★

తెలియని పిలుపులు

19 వ పేజీ తరువాయి

ఆనందాన్ని జుర్రుకోవాలనుకున్నానో, అంతా అనుభవించాను! నన్ను వెలివేసి అవమానించినందువల్ల నాలో ఆత్మవిశ్వాసం పెరిగింది! నా స్వతంత్ర అభిప్రాయాలమీద విపరీతమైన గౌరవం వచ్చింది.' ఆయన నవ్వుతూ, కొంచెం ఆవేశపు పాళ్ళు గూడా మిళాయించి చెపుతున్న మాటలను మూర్తి శ్రద్ధగా విన్నాడు.

ఆయన— ధైర్యం, విశ్వాసం చూసి మూర్తిలో గౌరవం రెండింతలు పెరిగింది! మామయ్యవైపు ప్రేమగా చూశాడు.

—ఒక అందమైన అమ్మాయి గదిలోకి ప్రవేశించటంతో, వారి మాటలు ఆగిపోయాయి. ఆ అమ్మాయి గౌరీపతిగారికి ఏదో చెప్పటానికి ఆదుర్దాగా వచ్చి, తనకు అపరిచితుడైన వ్యక్తి ఉండటంతో, అక్కణ్ణించి నిష్క్రమించటానికి ఉద్యుక్తురాలైంది.

'ఆగు మంజులా!' అన్నారు గౌరీపతిగారు. ఆమె ఆగిపోయింది.

'ఏమమ్మా! ఏమిటో చెప్పటానికి వచ్చావ్?' అన్నారు ప్రేమగా కూతుర్ని చూస్తూ.

'బయట ఎవరివో సామాన్లున్నాయి! చిమ్మటానికి అడ్డం! ఎక్కడ పెట్టించాల్నో తెలియక' మంజుల చెప్పిన మాటలను విని మూర్తి తికమకగా 'అవి.... ..నావేనండీ!' అన్నాడు.

మంజుల అతన్ని సూటిగా చూసింది!

'మంజూ! ఇతని పేరు మధురమూర్తి! మా సుందరి కొడుకు. నీకు బావ!' తండ్రి చెప్పిన పరిచయ వాక్యాలు విని, మంజుల 'మేనబావ'గా అతన్ని పరకాయించి చూసింది. బంధువులు చాలా తక్కువగా ఆమెకు తారసిల్లటంచేత — తమకు గూడా అందరిమల్లేనే బాంధవ్యపు పరిహద్దులు బరిగీయబడిఉన్నవన్న సంగతి ఆమె క్రొత్తగా వినటంవలన ఆశ్చర్యంగా చూసిన మాట నిజం!

మధురమూర్తి గూడా అప్రయత్నంగా ఆమెను చూశాడు. అతని కంటికి మంజుల చాలా మనోహరంగా కన్పించింది.

నిశ్శబ్దాన్ని భంగపరుస్తూ, గౌరీపతిగారు అన్నారు—'మూర్తీ! మంజుల వెంబడి లోపలికి వెళ్ళి, కాఫీ అది తీసుకో, తీరిగ్గా ఉద్యోగ ప్రయత్నాల సంగతి తరువాత ఆలోచిద్దాం!' అన్నారు.

మంజుల వెంబడి నిశ్శబ్దంగా నడిచాడు మూర్తి.

* * *

రెండో రోజు మధురమూర్తిని గౌరీపతిగారు తనకు పరిచయమున్న మాధవరావుగారి దగ్గరకు తీసుకెళ్ళారు. ఆయన ఒక ప్రయివేటు కంపెనీ ప్రొప్రయిటర్! గౌరీపతిగారు మధురమూర్తిని గురించి చెప్పిన తరువాత ఆయన ఉద్యోగం ఇవ్వటానికి ఒప్పుకున్నారు. చిన్ననాటి మిత్రులవటంవల్ల ఆయన అంత తేలిగ్గా వాగ్దానం చేశారు.

ఇద్దరూ ఆయన దగ్గర శలవు తీసుకొని బయటకు వచ్చారు. గౌరీపతిగారు, మిత్రులు కలవటంవల్ల ఆయన వారితో ఆగిపోవాల్సివచ్చింది.

మూర్తి ఒక్కడూ హైద్రాబాద్ అందాలను చూసుకుంటూ, ఇంటికి చేరేసరికి పన్నెండు గంటలయింది.

ఇంట్లో ఎవ్వరూలేరు. అంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. వంటమనిషి 'గౌరీపతిగారు ఇంకా ఇంటికి రాలేదనీ, మంజుల కాలేజీనుంచి వచ్చే సమయమయిందనీ' చెప్పింది.

మూర్తిని భోజనానికి లెమ్మంటే — 'కొంచెమాగి, అందరితోపాటు తింటానని' చెప్పి, గౌరీపతిగారి ఆఫీసు—గదిలో కూర్చున్నాడు.

ఆయన — గది చాలా అందంగా అలంకరించి ఉండటమే ఆ ఇంటికి ఒక ప్రత్యేకత. గదిలో టేబుల్‌మీద ఖరీదైన టేబుల్‌క్లాత్ పరిచివుంది. టేబుల్‌మీద వేదాంతానికి సంబంధించిన పుస్తకాలు పేర్చబడి ఉన్నాయి.

—ఊసుపోకకు ఏదన్నా చదువుదామని వెతుకుతున్న మూర్తికి అప్రయత్నంగా ఒక పాత డైరీ దొరికింది! అది భద్రంగా ఉంచబడటంవలన చెక్కు చెదరలేదు.

వద్దనుకుంటూనే, చూడాలనే అభిలాషను చంపుకోలేక, డైరీలోని పేజీలను గబగబా తిరగేశాడు. దాదాపు ఇరవై సంవత్సరాల క్రితం పాతకాలపు డైరీ అది. రాత కూడా కరక్కాయ సిరాతో రాయటంవల్ల గమ్మత్తుగా ఉంది.

తిరగేస్తుంటే, మూర్తి దృష్టి అనుకోకుండా కొన్ని వంక్తులమీదకి మరలింది.

"......జీవితంలో గడ్డు సమస్యను ఎదుర్కొన్న మొదటి రోజు ఇది! మేము వ్రాసుకున్న ప్రేమలేఖలు నాన్నగారి కంట బడ్డాయి. సుందరి చెప్పినట్లుంది ఈ రహస్యాన్ని గురించి..... "

తల్లి—పేరు కనబడేసరికి అతను ఇంకొంచెం ఆసక్తితో చదవటం మొదలెట్టాడు.